

Chai Nước Bể

Kadie khát nước. Sophia sẽ giúp bằng cách nào đây?

Bài của Noelle Lambert Barrus

(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra tại Sierra Leone.

Sophia chăm chú lắng nghe khi thầy giáo giải thích đề toán trên bảng đen.

"Vậy, 9 nhân 4 bằng mấy?" thầy giáo hỏi.

Sophia giơ tay. "Ba mươi sáu ă!" em nói.

Thầy giáo mỉm cười. "Đúng rồi, Sophia!"

Sau giờ học, đã đến lúc về nhà. Sophia đi bộ cùng các bạn của em. Tất cả đều lấy mấy chai nước ra để uống hết những ngụm nước cuối cùng. Hôm nay nóng thật đấy!

Nhưng Sophia thấy có điều gì đó hơi lạ. Cô bạn Kadie không uống nước. Bạn ấy chỉ yên lặng bước đi.

"Kadie, chai nước của bạn đâu?" Sophia hỏi. Mọi người luôn khát khô họng vào lúc tan trường.

"Mình làm bể nó hôm qua rồi, và mình không có chai nước mới", Kadie nói. "Nên hôm nay mình không mang nước đến trường."

Sophia nhìn chai nước của em. Em ước gì em có thể chia sẻ! Nhưng chai hết nước mất rồi.

Cả ngày hôm đó, Sophia cứ nghĩ mãi về Kadie và chai nước bị bể của cô bé. Không dễ để có nước sạch tại nơi Sophia sống. Đa số bọn trẻ chỉ có duy nhất một chai nước để dùng suốt năm. Chúng lấy nước từ một cái thùng lớn đựng nước sạch tại nhà để đổ đầy chai. Nếu uống nước từ các nguồn khác thì có thể bị bệnh. Nếu Kadie không có chai đựng nước, thì bạn ấy không thể mang theo nước từ nhà để uống khi đến trường.

Buổi sáng hôm sau, Sophia vẫn nghĩ về làm thế nào để giúp Kadie. Gia đình của Sophia có một vài chai nhựa đựng đầy nước. Sophia lấy một chai bỏ vào cặp, cùng với cái chai bằng kim loại của cô bé. Hai chai nước làm cho chiếc cặp nặng hơn chút, nhưng em không bận tâm.

Khi đến trường, em đi tìm Kadie.

"Kadie, bạn có chai nước mới chưa?" Sophia hỏi.

Kadie cúi gằm mặt, lắc đầu ủ rũ.

"Không sao đâu", Sophia nói. "Mình có một chai nước cho bạn này!"

Cô bé đưa cho Kadie chai nước. Kadie tươi cười trở lại.

"Cảm ơn Sophia!" Kadie ôm chặt lấy cô bạn của mình.

Trong lớp, Kadie uống nước từ chai nước của mình cùng với các bạn khác. Sophia vui khi thấy bạn mình không phải chịu khát nữa.

Mỗi ngày trong tuần đó, Sophia đều mang thêm một chai nước cho bạn của mình. Rồi vào một buổi sáng, mẹ của Sophia xách cặp của em lên.

"Chờ", mẹ nói. "Cái cặp này nặng hơn bình thường." Mẹ mở cặp, và lôi ra chai nhựa đầy nước.

"Con cố tình mang thêm chai nước này đến trường hả Sophia?" Mẹ hỏi.

Sophia gật đầu. "Chai nước của Kadie bị bể, và bạn ấy không có chai nước mới. Nên bạn ấy không có nước để uống ở trường."

"Con đã mang nước cho bạn được bao lâu rồi?" Mẹ hỏi.

"Mới tuần này thôi ợ", Sophia nói. "Con không muốn Kadie bị khát."

Mẹ mỉm cười. "Con thật tốt bụng khi nghĩ cho bạn của mình. Đó là điều mà Chúa Giê Su sẽ làm. Mẹ vui khi thấy con giống như Chúa Giê Su." Mẹ ôm lấy Sophia. "Và mẹ nghĩ mẹ biết một cách khác để giúp bạn đó."

Mẹ đưa cho Sophia một cái chai nước bằng kim loại. "Con hãy đưa chai này cho bạn con để bạn có thể sử dụng nó nhiều lần. Vậy thì con không cần phải mang theo chai nước nhựa mỗi ngày nữa."

"Thật vậy ợ?" Sophia hỏi.

Mẹ gật đầu. "Phải. Chỉ cần nhắc bạn giữ gìn nó cẩn thận thôi."

Sophia mang chai nước đến trường. Điều đầu tiên cô bé làm là đưa cái chai cho Kadie.

"Ôi," Kadie nói. "Cảm ơn Sophia!" Kadie ôm lấy cô bé.

Sophia cảm thấy ấm lòng. Em biết em đã giúp bạn của mình, giống như Chúa Giê Su sẽ làm. ●

Các em đã giúp đỡ ai đó bằng cách nào?